

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er i revideret form en gennemførelse af beslutningsforslag nr. B 110, folketingsåret 1998-99 (se Folketingsstidende 1998-99, Folketingets forhandlinger side 6144 samt tillæg A side 5229 og 5231).

Ad 1

Det nævnte beslutningsforslag nr. B 110 fra folketingsåret 1998-99 blev afvist af justitsministeren og indenrigsministeren, som fandt, at forholdene omkring sexhandel med udenlandske kvinder allerede var tilstrækkeligt reguleret.

Forslagsstillerne er enige i, at handel med kvinder med henblik på prostitution er reguleret, idet det efter straffelovens § 228, stk. 2, er strafbart at medvirke til en persons befordring ud af riget, for at denne i udlandet skal drive erhverv ved kønslig usædelighed, når personen er under 21 eller uvidende om formålet.

Strafferammen er fængsel indtil 4 år.

Men handel med kvinder med henblik på prostitution er kun kriminaliseret, når trafikken går ud af Danmark.

Handel med kvinder er også reguleret efter forskellige andre bestemmelser, idet menneskesmugling ind i landet er strafbart efter udlændingelovens § 59, stk. 5, som kriminaliserer forsætlig bistand til udlændinge med at indrejse ulovligt eller opholde sig ulovligt her i landet. Grove tilfælde af menneskesmugling er omfattet af straffelovens § 125 a, der har en strafferamme på fængsel indtil 4 år.

Herudover er rufferi og bordellignende virksomhed strafbart efter straffelovens §§ 228 og 229.

Strafferammen er henholdsvis 4 år og 3 år.

Forslagsstillerne vil imidlertid fastholde, at det er en uønsket og stødende omvej, de danske myndigheder skal igennem for at straffe handel med kvinder ind i landet, og vil derfor endnu en gang fremsætte forslag om, at det kriminaliseres særskilt. Fra de få retssager, der har været ved danske domstole vedrørende trafficking, ved man, at det centrale anklagepunkt har været rufferi. Man har ikke koncentreret sig om, hvordan kvinderne er kommet til Danmark, hvem mellem-

handlerne har været, og hvilke forhold kvinderne har levet under her i landet. Loven skal med andre ord ændres, så man fremmer retsforfølgelse af mellemhandlerne og beskytter de kvinder, der bliver udnyttet/udbyttet.

Forslagsstillerne er opmærksomme på, at Rigsadvokaten i sin redegørelse af 8. august 2000 (jf. Retsudvalget, alm. del – bilag 1208, folketingsåret 1999-2000) ikke har fundet, at det er nødvendigt at udarbejde en særskilt straffebestemmelse for import af kvinder til prostitution. Det skal dog fremhæves, at politimesteren i Vejle finder, at man med en sådan bestemmelse kan udelukke uheldige modsætnings slutninger fra bestemmelsen i § 228, stk. 2, hvilket støttes af politimesteren i Glostrup. Politimesteren i Gladsaxe fremhæver, at en selvstændig kriminalisering kan have en politisk signalværdi.

Ad 2 og 3

Justitsministeren har under en konference i Palermo den 12.-15. december 2000 undertegnet FN-konventionen om bekæmpelse af grænsoverskridende organiseret kriminalitet og en tilhørende protokol vedrørende bekæmpelse af handel med mennesker, herunder særligt kvinder og børn (jf. Retsudvalget, alm. del – bilag 268, folketingsåret 2000-01).

Ifølge artikel 7 i denne protokol skal de kontraherende lande overveje at gennemføre foranstaltninger, der giver ofre for menneskehandel mulighed for i passende tilfælde at opholde sig midlertidigt eller permanent på landenes territorium. Landene skal ved anvendelse af denne bestemmelse bl.a. inddrage humanitære hensyn.

Det er forslagsstillerne opfattet, at forudsætningen for, at man kan leve op til denne bestemmelse, er en ændring af udlændingeloven. Kvinder, der bidrager til at opklare en sag om trafficking, skal have mulighed for få opholdstilladelse af midlertidig eller permanent karakter.

Forslagsstillerne er opmærksomme på, at det generelt er betænkeligt at indføre fordele for vidner i en straffesag, som vidnet ellers ikke ville kunne opnå.